

172

1599. Διαθήκη. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Ἡ διαθήκη τοῦ Ἱερωνύμου Λιτάρχη, 1599», *Ἑλληνικά* 15 (1957), σ. 55-63.

173

1599. Ναυλοσύμφωνο. Ζάκυνθος.

Γ. Πλουμίδης, «Ναύλωση πλοίου στὴ Ζάκυνθο», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 7 (1995-1998), σ. 86-87.

ΝΑΥΛΟΣΥΜΦΩΝΟ

1599, 22 Ἀπριλίου

«... Ἀναβλόνετε τὸ μπερτόνιν Νερούλλι ὀνομαζόμενο ἰ Θεοτόκος ἀπὸ τὸ Σκοπὸν, караβοκίρις μισερ Δίμος Παναγιότις λεγόμενος Μπεβένις, διὰ τὸ ταξίδιν τὶς Μάνις Θεοῦ θέλοντος.

Πρεμετάρι ὁ ἀφτὸς караβοκίρις τοῦ ἀφτοῦ καπυλίου κατὰ τὴν σινίθιαν.

Ἐτῆι ὁμοφωνισμένι μὲ τὸν παρόντα μισερ Παῖζοι Νερούλλιν κὲ μισερ Θεοδωρὶν Ζαχαριάνον ὅτι νὰ φορτόσουνε τὸ ἀφτὸ μπερτόνιν βελανίδιν ἰστὸν ἀφτὸν τόπον τὶς Μάνις, τόσον ὅσον θέλι χορέσι κὲ ἴμορι νὰ σικόσι τὸ ἀφτὸ μπερτόνιν, πρὸς δουκάτα ἑκατὸν τὴν χιλιάδαν τὴν χοντρίν α ραζὸν τὶς πρματίαις τὶς βελανίδες πρὸς λίγες πέντε τὸ κάθε δουκάτον. Πρεμετάροντας ἰ παρόντες караβοκίρις, μισερ Θεοδωρὶς Ἀντοίτζης γραμματεὺς, κὲρ Ἀντριόλιος Ἀργυρόπουλλος ἀνάγκερως, κὲρ Κροστάντις Ἀντοίτζης σίντροφος, κὲρ Σπύρο Ρουτζέρις πενέζες, κὲρ Γιοργύλλας Ἀδελῖνος σίντροφος, κὲ περιπλέον πρεμετάρι δεράτο κὲ διὰ τὸν κὲρ Βασίλι Στεφανόπουλλον ὅτι νὰ μισέφουνε ἐδόθενε μὲ πρότους καλοὺς κεροὺς κὲ νὰ πᾶσιν ἐκίθε ἰστὶν Μάνιν, τὸ περισσόττερον νὰ μισέφουνε ἐδόθενε μὲ πρότους καλοὺς κεροὺς κὲ νὰ πᾶσιν ἐκίθε ἰστὶν Μάνιν, τὸ περισσόττερον νὰ μισέφουνε ἔως τὴν Πέφτιν τὴν ἐρχομένιν κὲ σόνοντας ἰστὸν ἀφτὸν τόπον νὰ ὀφελούσιν. Ἰ ἄνοθεν Νερούλλις κὲ Ζαχαριάνος ἰς διαγορία ἡμέρες δεκαπέντε κὲ πέντε δε ρισπέδο ἵνα δόσουν κὲ νὰ παραδόσουν ὅλον τὸ ἀφτὸ κάργον τοῦ ἀφτοῦ μπερτογνίου ἁλέος τρόπου τελιόνοντας ἰ ἀφτὶ σταλία νὰ ἴμοροῦν νὰ μισέφουνε ἐκίθενε κὲ ἰ ἀφτὶ Νερούλλις κὲ Ζαχαριάνος νὰ ἔνε ὑποσχόμενι βόδο περ πῖενο. Ἐξικαθαρίζοντας ὅτι ἰ καργαδὸρι ἔνε Βίτουλο κὲ Σβιρὸ κὲ ἔρχοντα ἐδὸ καλὸν καταβόδιον ξιφορτόνοντας τὸ ἀφτὸ βελανίδιν νὰ χρεοστοῦσιν νὰ δίδουσιν ὅλους τοὺς νάβλους δίχος ἐναντιότιτος. Κὲ τοῦτον νὰ ἐγρικᾶτε σάλβο γιοῦστο ἴμπεδιμέντο διὰ τὰ μέρι. Κὲ τὸ μέρος ὅπου θέλι κοντραφάρι κὲ δὲν ἴθελεν ἀδιμπίρι ἰστὰ ἄνοθεν διλόμενα ὑπόσχετε ἰς ὅλα των τα νὰ ἴντερέσα πρὸς τὸ μέρος ὁποῦ θέλι ἀτεντέρι κὲ μαντενίρι ἰς ἰπόσχεσιν τὸν ἑαφτὸν ἀγαθόν, μὲ ἐξικαθαροσίνιν ὅτι κὲ ἴθελεν βραχὶ τὸ βελανίδιν ἀπὸ δεφέτζο τοῦ караβίου νὰ μὴν χρεοστοῦσιν ἰ ἄνοθεν караβοκίρις κὲ σίντροφι νὰ ἀποκρένουντε τίποτες ἐπιδὶν κὲ οὔτος ὁμοφωνίσανε ...».

174

1600. Διαθήκη. Ζάκυνθος.

